

deraf skulde fremgaa, at jeg foretrak § 4 i det foreliggende Lovforslag, fremfor i det af Ministeren forelagte. Det var kun det ene Punkt om Forholdet under Kommandoen, jeg refererede mig til.

J. Andersen: Jeg skal ligeoverfor den ærede Minister kun sige, at forgangen Dag, da vi behandlede Loven om Søværnets Ordning, var det en almindelig Mening, som blev udtalt fra flere Sider, at den Ordning at uddanne unge Sømand til Officerer, efter at de ere bleve vogne, ansaa man ikke for mulig. Jeg tror, at det vil være ligesaa vanskeligt at uddanne vogne Mennesker til Landofficerer, naar de først begynde i en saa fremrykket Alder; men jeg skal forresten ikke indlade mig videre derpaa.

Krigsministeren (Haffner): Jeg kan dog ikke undlade at svare derpaa. Efter min Mening er der stor Forskjel mellem de Elever, de unge Mænd, som træde ind paa Officersskolen for Hæren, og de unge Mænd, som ville komme til at træde ind i Søofficersskolen efter de Bestemmelser, som ere fastslaaede i Lovforslaget om Søværnets Ordning, saaledes som dette er vedtaget i det andet Thing. Der komme de unge Mænd til Officersskolen efter at have aflagt en Modenhedsprøve og efterat have gennemgaaet Uddannelsen som Rekrut ved deres Baaben, hvor de altsaa have lært den fornødne Disciplin, Orden og militære Lydighed, som udtræves af dem, og dernæst forblive de i 2 Aar, som jeg tillod mig at sige før, eller længere Tid endogsaa paa Officersskolen, hvor den samme Lærdom bliver indpreget dem, og dernæst gjøre de Tjeneste ved Afdelingerne, inden de blive udnævnte til faste Officerer, medens den unge Mand, som kommer ind paa Søofficersskolen, efter det vedtagne Forslag aldeles ikke har faaet nogen som helst militær Uddannelse. Han har faaet en Uddannelse som Sømand, men som Koffardmand, ikke som Militær, som Soldat, og den Uddannelse er vistnok høist forskjellig. Den ærede Landssthingsmand overhørte forresten vistnok, hvad jeg udtalte, at en saadan Opdragelse som den af ham tænkte vilde det vistnok ikke være muligt for nogen Minister at faae gennemført i Repræsentationen.

Sauerstev: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Vil det ærede Medlem følge dette enkelte Punkt nærmere; det er saa specielt, at det er bedre at komme ind paa en Overveelse deraf paa et senere Trin af Sagen; men hvis det ærede Medlem ellers ønsker at udtale sig, er det en anden Sag.

Sauerstev: Jeg vil dog gjerne bede om Ordet.

Formanden: Men vel ikke for en længere Udtalelse?

Sauerstev: Nei, jeg skal fatte mig i Korthed. Jeg pleier jo i Reglen at fatte mig kort, og jeg skal ogsaa gjøre det idag. Det synes, som om der er den største Enighed her i Salen om et Punkt, og dette ene Punkt er, at man skal lægge det foreliggende Lovforslag til Side, og i Udvalg forhandle paa Grundlag af Regjeringens Lovforslag. Jeg kan ikke dele den Ansæelse, og jeg søger mig saaledes forpligtet til at udtale her, hvorfor jeg ikke kan det. Det er af flere Grunde, og jeg skal nævne et Par af dem. I det foreliggende Lovforslag gjøres der en Betragtning gjældende, som jeg maa give min fulde Tilslutning, den nemlig, at Uddannelses tiden for Rekruter er forkortet, den personlige Ydelse vel at mærke, og naar det ikke bliver paa Forsvarets Befordring, kan jeg kun paaklønne det. Jeg ønsker det for at være tilstrækkeligt, naar en Rekrut bliver indøvet i 5 Maanedes, jeg vil ikke sige, at han ikke nok kunde bruge længere Ovelse, men jeg tør hævde, at han er Soldat, naar han har modtaget 5 Maanedes Uddannelse, saa at man kan have Tillid til ham i Farens Dieblit. Jeg vil for at begrunde det udtale, at man saa skulde gaa noget bort fra at benytte Tiden i Soldatens Uddannelses tid til Udsning af Løi, Præsenteren og Skuldren Gevær. Saadanne Ting kunne vel i og for sig være rigtige, men jeg mener, at naar der blev anvendt større Tid paa at lære Soldaten at gjøre sig fortrolig med sit Gevær og de Exercitser og Manøvrer, der blive brugte i Feltens Tid og Farens Stund, vilde han nok kunne være uddannet i den givne Tid. Et andet Punkt, som jeg ser i det foreliggende Lovforslag, og i hvilket jeg er enig, er at Garnisonstjenesten ogsaa tilbørlig er afløst. Jeg mener heller ikke, at det er rigtigt, at paalægge Soldaten den Taang at ligge inde til en Tjeneste, som han i Virkeligheden lærer grumme Lidt af. Den meste Tid bliver i Reglen anvendt til Vagtstjeneste, om hvilket jeg ikke skal udtale mig nærmere; dog formener jeg, at mange Vagtposter meget godt kunde inddrages og undværes. Som sagt, jeg billiger mange af de Tanker, som ere fremsatte i det foreliggende Lovforslag og beklager meget, at den ærede 5te Landssthingsmand for 1ste Kreds saa ubetinget har tilraadet Udvalget at gaa bort fra dette Arbejde og arbejde paa Grundlag af Regjeringens Forslag.

Da Ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

Bloug: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovudkastet henvises til det Udvalg, der er nedsat